

Spálená u jezera

Další víkend jsme se rozhodli jet k jezeru Atitlán. Atitlán je nehlubším jezerem Střední Ameriky, vulkanického původu, leží v 1500 m.n.m., tedy o kilometr níž, než jsme teď a údajně je to jedno z nejkrásnějších jezer světa. V pátek po obědě jsem vyrazila já a Ryan a v sobotu za námi měla dojet Eva, Ema a Andres, protože ti měli v pátek odpoledne práci a školu, tak nemohli. Nastoupili jsme do chicken busu, ale omylem ne do toho přímého a tak nás po hodině a něco vyhodil na jakési křižovatce. Odtamtud půl hodiny mikrobusem a skončili jsme v jakési vesnici, odkud nás místní ujistili, že určitě ještě něco pojede. A opravdu se za chvíli objevil pick up, rychle jsme naskákali na korbu, ale bylo tam už dost lidí, a tak Ryan nakonec zůstal jen stát vzdau na stupátku nad nárazníkem a držel se zábradlí. Nakonec jsme byli rádi, že nejedeme přímým busem, protože takhle jsme měli z korby nádherné výhledy na jezero, ke kterému jsme pomalu klesali serpentýnami. Dojeli jsme do městečka San Pedro la Laguna, které leží na břehu jezera, má 9000 obyvatel, je dost turistické a je to takové centrum hippíků. Několikrát jsme ho prošli, než se nám povedlo najít hostel, na který nám dala tip jedna spolubydlící. Zaplatili jsme si tam jen jednu noc, měl sice terasu s nádherným výhledem hned vedle našeho pokoje, ale přišel nám stále docela drahý.

V sobotu měli dorazit ostatní, ale nakonec vše dopadlo jinak. Eva mi psala, že jí i Emě je hrozně je blbě a že nepřijedou. My jsme mezitím na doporučení Pabla našli hotel San Francisco, který sice nebyl zdaleka tak luxusní, ale zato cena byla méně než poloviční a na přespání bohatě stačil. V pokoji jsme dokonce měli něco jako sprchu, kde sotva tekla studená voda, na to, že nad hlavními dveřmi byla inzerovaná teplá voda 24 hodin denně...ale inzerované byly i vyjížděky na koni a na lodích, takže nám od začátku bylo jasné, že to musíme brát s rezervou.

K snídani jsme objevili stánek s čerstvými džusy, kde si člověk mohl do půllitrového kelímku nakombinovat, jakékoliv ovoce či zeleninu za 30Kč. A pak jsme si půjčili kajak pro dva. Byly docela vlny a tak jsem na háčku byla okamžitě celá mokrá. Bylo krásně a tak jsme si i zaplavali a po dvou hodinách na jezeře jsme se ještě nějakou dobu flákali a sušili se na molu. Teprve potom, co jsme si uvařili večeři, nám došlo, jaká byla chyba, že s sebou nemáme Evu, která by nás zajisté donutila se namazat opalovacím krémem. Když jsme totiž jeli k moři, tak jsme se jí smáli, že je jako naše babička, protože nám všem nakoupila svačinu, včetně takových těch džusíků s brčkem, které nám záviděly všechny děti v autobuse a vůbec se o nás tak hezky starala, jako to umí jen babičky. No ale Eva tam nebyla, takže jsme skončili úplně rudí, hlavně tedy já, protože jsem většinu dne byla jen v plavkách. Takhle jsem se ještě nikdy nespálila, takže večer jsme zůstali v pokoji a hráli karty a kostky a celou noc jsme se nemohli ani jeden pohnout:-D V neděli kvůli spálení, odpadl plánovaný výlet na vulkán, a tak jsme se jen poflakovali po městě. A v pondělí dopoledne jsme se vrátili zpátky do Xela.

Když jsme se vrátili, tak už Evě bylo líp, ale i tak šla v pondělí s Emou k doktorovi. Šly na jednu kliniku na doporučení kohosi, kde hrozně dlouho čekaly, poslali je na testy a pořád jim nikdo nechtěl říct, kolik budou platit. Až na konci při odchodu jim řekli, že jen za vstup na tu kliniku musí zaplatit 390Kč, 1500Kč za konzultaci s doktorem a pak 750Kč za každý test. Chvíli si myslely, že si z nich dělají srandu, pak řekly, že tohle jim tedy fakt nezaplatí. Docela dlouho se tam s nimi dohadovaly a nakonec zaplatily jen za ten vstup a odešly s nepořízenou. Další den se vydaly k jinému doktorovi na radu místních a tam to stálo 75Kč se vším všudy. Ema byla v pořádku a Eva dostala antibiotika.

Ještě před tím jsem byla u doktora s Maaikou, která chtěla pomoc překládat, protože potřebovala předpis na jedny prášky, co občas bere. Ta doktorka byla hrozně milá, dala nám předpis

a ještě řekla, že protože jsme cizinky, nemusíme nic platit. Vtipné bylo, že když jsme pak šly do lékárny, tak si ten předpis od nás nevzali, takže ho může Maaika znovu použít, aniž by musela opět k doktorovi.